

LIESJE EN DE POORTWACHTER

Kleine Liesje ging uit wandelen
met haar lieve teddybeer.

Kleine Liesje wist van handelen,
ook al deed het haar veel zeer.

Zij wierp haar beer de vijver in
en keek niet eenmaal om.

Geen daad was haar te min,
geen streven haar te dom.

Zij wandelde maar voort en voort
en liet van alles achter.

Zo kwam zij bij de laatste poort,
maar daar liep zij wat zachter.

Zij sprak er tot de poortwachter:

'Mijn beentjes zijn heel moe
en ik wil zo graag naar huis toe,'
en haar stemmetje klonk steeds zachter.

'Dat kan niet,' zei hij toen,

'ik heb mijn opdracht,
meer mag ik niet doen;
ik heb niet zoveel macht.'

'Maar als ik u dan vertel
hoe laat het vrede is,'

zei Liesje, 'mag ik dan snel
naar huis?' 'Gewis,' klonk het, 'gewis.'